

Til: Energistyrelsen fsj@fmn.dk cc Michael Morgen (mmo@ens.dk)

16. februar 2021

Forslag til direktiv om kritiske enheders modstandsdygtighed, KOM (2020) 829

Danske Vandværker er enige i behovet for nationale strategier, der skal sikre kritiske enheders modstandsdygtighed overfor for cyber-angreb, terrorhandlinger mv., baseret på regelmæssige vurderinger af relevante risici. En sådan strategi kan med fordel opdateres med de foreslåede 4 års mellemrum. Det er væsentligt, som det fremgår af direktivforslaget, at risikovurderingen foretages under hensyntagen til afhængighed mellem sektorer som for eksempel energi, transport, drikkevand- og spildevand, bankvæsen, digital infrastruktur mv. Konkret er vandforsyning meget afhængig af fx elforsyningen.

Vi finder det dog afgørende, at EU udarbejder en vejledning med fokus på samspillet mellem nærværende direktivforslag og NIS2-forslaget. Der vil være vandforsyninger, der udpeges efter NIS2-retningslinjer, og som på nogle punkter også skal forholde sig til kravene i direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed. Der er derfor risiko for dobbeltarbejde og unødvendigt bureaukrati.

Udkastet til direktiv vil forbedre mulighederne for, at arbejdet med at sikre modstandsdygtighed også bliver gennemført for vandforsyningerne. Vi vurderer i den forbindelse, at der er behov for, at også vandforsyning bliver udpeget som kritisk infrastruktur.

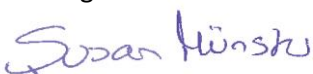
Aktuelt er der i branchen stor fokus på sikring i forhold til cyber-angreb, men en risikobaseret analyse af modstandsdygtighed kan også føre til identifikation af andre trusler.

Direktivet vil være et godt grundlag for udarbejdelse af dansk lovgivning på området.

Det er dog vigtigt, at der i direktivet tages tilstrækkeligt hensyn til den særlige struktur, der er i vandforsyningen i Danmark. De fleste af Danske Vandværkers medlemmer er vandforsyninger med kun få ansatte og med en relativt lav leverance pr. forsyning. Foranstaltninger bør derfor være proportionale med mulige effekter af hændelser. Direktivet bør derfor sikre en tilstrækkelig dialog imellem myndigheder og vandforsyninger ved fastlæggelsen af krav, herunder sikre, at allerede eksisterende krav ikke gøres gældende, men suppleres af det nye direktivs krav.

De mindre vandforsyninger har en begrænset økonomisk og administrativ kapacitet, og der er behov for en tilkendegivelse af, at de enkelte medlemslande bør fastlægge finansieringen af tiltag under hensyntagen til den økonomiske og administrative kapacitet hos de enkelte vandforsyninger.

Venlig hilsen

Susan Münster
Direktør

Danske Vandværker